

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

30 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti, Ghenadie Nicolaev,
Nadejda Toma,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Colțov Angela în numele inculpatului Moldovanu Viorel, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 30 septembrie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2015, în cauza penală în privința lui

Moldovanu Viorel Gheorghe,

născut la 19 mai 1964, originar din s. Ustea, r-nul Glodeni, domiciliat în mun. Chișinău, str. Voluntarilor, nr. 18/1, ap. 48

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 30 august 2013 - pînă la 30 septembrie 2014 (instanța de fond);*
- 2. de la 06 noiembrie 2014 - pînă la 03 februarie 2015 (instanța de apel);*
- 3. de la 28 aprilie 2015 – pînă la 30 iunie 2015 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 30 septembrie 2014, Moldovanu Viorel a fost condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 3 ani 6 luni închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

2. Petru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Moldovanu

Viorel fiind proprietarul și administratorul ÎI "Moldovanu Viorel" la 26 mai 2013, la ora 03⁰⁰, aflându-se în barul "Camelot" din str. Voluntarilor, nr. 15 A, mun. Chișinău, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, în prezența mai multor persoane, în urma unui conflict, fără careva motive, a aplicat cu o bită mai multe lovituri părții vătămate Zosim Oleg, cauzându-i acestuia conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1313/D din 10 iunie 2013, vătămări corporale ușoare.

3. Nefiind de acord cu sentința, cu apel a contestat-o avocatul Colțov Angela în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În argumentarea soluției solicitate apelanta a invocat următoarele:

- concluziile instanței de fond privind vinovăția inculpatului sunt eronate, și bazate pe presupuneri, deoarece la materialele cauzei nu există nici o probă care ar confirma vinovăția inculpatului, totodată, nici unul din cei 4 martori audiați în cadrul cercetării judecătorești nu a relatat că ar fi văzut ca inculpatul să-i fi aplicat lui Zosim O. lovituri, toți au relatat că în acea seară pătimitul a consumat în cantități mari băuturi alcoolice, iar despre faptul că Zosim O. a fost bătut de Moldovanu V. au aflat de la pătimit;

- raportul de expertiză nr. 1313/D din 10.06.2013, demonstrează doar faptul că la partea vătămată au fost depistate vătămări corporale ușoare, de cine și în ce circumstanțe au fost produse aceste vătămări atât la urmărirea penală cât și în instanța de judecată nu s-a stabilit;

- în cadrul urmăririi penale nu a fost efectuată nici o expertiză care ar fi permis instanței de a concluziona că urmele brune-cenușii depistate la fața locului în barul "Camelot" la 27.05.2013, sunt urme de sânge. În același context, consideră că sunt neîntemeiate concluziile primei instanțe precum că urmele de pete brune – cenușii ridicate din barul "Camelot" sunt identice cu cele brune –roșii depistate pe haina părții vătămate;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2015, apelul declarat a fost respins ca nefondat.

5. În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că starea de fapt și de drept concordă cu materialele cauzei și în baza ansamblului de probe pertinente, utile, veridice și concludente, ce coroborează și se completează, instanța de fond corect a stabilit vinovăția lui Moldovanu Viorel

în comiterea infracțiunii incriminate.

Argumentul apărării precum că instanța de fond nu a elucidat toate circumstanțele cauzei și a ignorat probele prezentate de partea apărării, a fost respins, deoarece, aceste mențiuni vin în susținerea poziției apărării și au ca scop inducerea instanței în eroare și eschivarea inculpatului de la răspundere penală.

În continuare instanța de apel a respins ca neîntemeiat argumentul apărării precum că instanța de fond eronat a considerat că între petele brune cenușii ridicate din barul "Camelot" și petele brune-cenușii de pe hainele părții vătămate există legătură, or, aceste urme au fost ridicate din localul în care a fost prezent partea vătămată și inculpatul, iar declarațiile părții vătămate și a martorilor audiați suplinesc suportul probator că între urmele depistate prin procesul verbal de cercetare la fața locului din 27.05.2013 și procesul-verbal de ridicare a hainelor de la partea vătămată din 27.05.2013, există legătură cauzală.

6.Împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate a declarat recurs ordinar avocatul Colțov Angela, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5),6),8) Cod de procedură penală, solicită, casarea hotărârilor contestate și pronunțarea unei hotărâri prin care Moldovanu Viorel să fie achitat.

În motivarea cererii de recurs recurenta a menționat următoarele:

- hotărârile contestate sunt bazate integral pe presupuneri și pe interpretări eronate;

- în materialele cazuei nu se regăsește nici o expertiză sau investigație care ar permite de a concluziona că în procesele-verbale de cercetare la fața locului și de ridicare a hainelor de la partea vătămată sunt pete de sânge;

- concluziile instanțelor de fond și de apel că urmele de pete brune-cenușii ridicate din barul „Camelot” sunt identice cu cele roșii brune depistate pe haina părții vătămate, sunt neîntemeiate.

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și anume:

- nici unul din martorii audiați nu a declarat că au văzut personal cum inculpatul i-a aplicat lovituri părții vătămate, sau au văzut careva conflict între partea vătămată și inculpat, toți au relatat că despre conflictul menționat au aflat de la partea vătămată;

- instanțele de fond nu au dat nici o apreciere declarațiilor martorului Solod Alexei, din care rezultă că partea vătămată Zosim O. i-a relatat a doua zi în spital că l-a bătut sau Moldovanu sau altcineva și că nu-și amintește bine unde concret a fost bătut în incinta barului sau în afară.

- instanțele de fond nu s-au pronunțat și asupra argumentului precum că din declarațiile martorilor, Zosim Oleg, după ce ei toți au servit băuturi alcoolice a fost condus pînă la ascensor aproximativ la orele 02⁰⁰. După învinuirea adusă fapta a avut loc la ora 03⁰⁰, iar în aceasta oră neclarificată de organul de urmărire penală Zosim Oleg, fiind în stare de ebrietate avansată putea să fie implicat în alte conflicte, cu alte persoane nestabilite și într-adevăr să vină în barul „Camelot” deja cu vătămări corporale.

-în speță lipsește una din laturile componente ale infracțiunii, iar obiectul (presupusa bită) care a fost folosită pentru aplicarea loviturilor, nu există.

- conflictul a fost provocat anume de partea vătămată care era în stare de ebrietate avansată și a tulburat ordinea publică, iar Moldovanu V., se afla la locul de muncă, și a încercat să curme infracțiunea de huliganism din partea lui Zosim O.;

- cauza a fost examinată în instanța de apel fără citarea părții vătămate.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, menționînd că recurentul solicită reaprecierea probelor, însă aceasta ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și nu poate constitui temei pentru recurs, prin urmare a solicitat respingerea, recursului declarat ca inadmisibil.

8. Judecînd recursul ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele motivelor de casare prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Raportînd prevederile legale enunțate la speța supusă judecării, Colegiul constată că în argumentarea recursului, său avocata Colțov Angela a invocat

temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct.5), 6) Cod de procedură penală: Cauza a fost judecată în instanța de apel fără citarea legală a unei părți; instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, dar și temeiul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care prevede că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În acest context, Colegiul lărgit analizînd materialele cauzei, reieșind din argumentele invocate de apărare în susținerea temeiniciei cerințelor sale, conchide că, erorile de drept invocate de către avocatul Colțov A. în recurs sunt prezente în cauză.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecînd recursul și constatînd existența temeiurilor prevăzute la art. 390 Cod de procedură penală, poate pronunța o hotărîre de achitare.

Faptul că legislatorul a prevăzut posibilitatea pronunțării de către instanțele de judecată de orice nivel a unei hotărîri de achitare este în deplină concordanță cu unul din principiile generale ale procesului penal, și anume prezumția de nevinovăție, stipulat în art. 8 Cod de procedură penală, care prevede că persoana acuzată de săvîrșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărîre judecătorească de condamnare definitivă.

Alin. (2) al aceluiași articol, stipulează că, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, iar concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală, procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu

funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și **nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.**

Alin.(3) al aceluiași articol stabilește că organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului **sînt obligate** să activeze în așa mod încît nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Reieșind din aceste prevederi legale, care sunt principii unanim recunoscute, inclusiv de tratatele internaționale în domeniul drepturilor și libertăților fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte, jurisprudența națională a stabilit o practică judiciară potrivit căreia vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul, cînd instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetînd nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală.

În această ordine de idei Colegiul menționează și prevederile art. 389 alin. (1) Cod de procedură penală, care stabilesc că, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, **sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri.**

Revenind la speța supusă judecării Colegiul relevă că, în conformitate cu prevederile art. 113 Cod penal, atît prima instanță, cît și cea de apel, era obligată să deducă din actele cauzei *„...determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală”*.

În acest context, Colegiul lărgit menționează că, temeiul de casare invocat de recurent în art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală referitor la faptul că *„nu sînt întrunite elementele infracțiunii”* este prezent atunci, cînd instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărîrea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu inculpatul este făptuitorul acestei infracțiuni.

Astfel, Colegiul reține că, temeiul la care se face trimitere în recurs, este prezent în speța examinată din punctul de vedere al existenței erorii de drept care, cu certitudine determina necesitatea casării hotărârilor pronunțate de către instanța de fond și apel în cauza lui Moldovanu Viorel.

Or, temeiurile invocate de recurent la pct. 6 al prezentei decizii, conțin indicii în sensul că, fapta incriminată lui Moldovanu Viorel, nu a fost săvârșită de acesta. La fel, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora, instanțele de judecată și-au motivat soluția de constatare a elementelor constitutive ale infracțiunii, nu deduc din starea reală de fapt incriminată inculpatului.

Analizînd, în conformitate cu prevederile legale enunțate anterior, probele prezentate de acuzare instanțelor de judecată, Colegiul lărgit constată că, în cadrul examinării cauzei n-au fost administrate probe pertinente, concludente, utile și, mai cu seamă, suficiente, care ar confirma faptul că inculpatul Moldovanu Viorel a săvârșit infracțiunea de huliganism.

Astfel, Colegiul reține că, în speță organul de urmărire penală și instanțele de judecată au constatat că a fost săvârșită o faptă prejudiciabilă, deoarece potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 1313/D din 17.06.2013, la partea vătămată Zosim Oleg, s-a constatat traumă cranio-cerebrală închisă, manifestată prin comoție cerebrală, adică leziuni corporale ușoare.

Totodată Colegiul consideră că în cadrul urmăririi penale și ulterior în cadrul examinării cauzei în instanțele de judecată n-au fost aduse probe concludente, care ar stabili cu certitudine faptul *cînd, unde, în ce circumstanțe și de către cine a fost cauzată vătămarea corporală depistată la partea vătămată,* nefiind acumulate probe suficiente pentru a stabili faptul că anume Moldovanu Viorel, în timpul și circumstanțele indicate în rechizitoriu a săvârșit infracțiunea ce i se încredinează.

Astfel, în susținerea învinuirilor aduse inculpatului de către partea acuzării au fost prezentate următoarele probe:

Declarațiile părții vătămate Zosim Oleg, date în cadrul urmăririi penale, care a declarat "La 27.05.2013, aproximativ la ora 03⁰⁰ am venind din curtea casei unde m-am odihnit cu vecinii Solod Vitalii și Crețu Nicolae. După ce am intrat în local, aflîndu-mă în mijlocul localului de mine s-a apropiat Moldovanu Viorel, care avea o bită în mîna stîngă. După ce s-a apropiat de mine a spus doar că l-am săturat, apoi aplicîndu-mi o lovitură cu bita în regiunea picioarelor, eu

am căzut jos, imediat mi-a aplicat o lovitură în regiunea spatelui, și apoi mi-a mai aplicat o lovitură în regiunea capului, **eu mi-am pierdut cunoștința**. Ulterior de unul singur am ieșit din bar și m-am îndreptat spre domiciliu”.

În cadrul cercetării judecătorești partea vătămată nu a fost audiată, fiind date citirii declarațiile acestuia, deși atât în instanța de fond cât și în cea de apel la soluționarea chestiunii privind examinarea cauzei în lipsa părții vătămate, atât inculpatul cât și avocatul acestuia și-au exprimat dezacordul cu acest fapt, solicitând asigurarea prezenței părții vătămate pentru a fi audiat, pe motiv că careva probe pe lângă declarațiile acestuia acuzarea nu a prezentat, iar sentința de condamnare a fost bazată în exclusivitate pe declarațiile lui Zosim Oleg și pe declarațiile martorilor, care au aflat despre faptul că Zosim Oleg a fost maltratat tot de la partea vătămată.

Declarațiile martorului Zosim Ludmila, care a relatat că într-o dimineață de mai pe la ora 04⁰⁰ a venita acasă feciorul său Zosim Oleg, care nu putea descuia ușa, deoarece era bătut. Oleg i-a povestit că a fost lovit cu bita de către șeful barului "Camelot" Moldovanu Viorel.

Declarațiile martorilor Solod Alexei, Nacu Daniel și Solod Vitalie, din care rezultă că la 26 mai 2013 împreună Zosim Oleg, au consumat băuturi alcoolice la etajul 10 al blocului locativ din str. Voluntarilor, nr. 16/1, mun. Chișinău, pînă aproximativ la orele 02⁰⁰, după care toți au plecat acasă. Oleg, care era în stare avansată de ebrietate, la fel a plecat spre apartamentul său. Despre faptul că partea vătămată în acea seară a fost maltratat, au aflat ulterior de la Zosim Oleg.

Din conținutul declarațiilor este clar că martorii nominalizați nu au văzut ca inculpatul să-i fi aplicat victimei careva lovituri, iar despre conflict au aflat din spusele părții vătămate.

Alte probe prezentate de partea acuzării, care ar dovedi vinovăția inculpatului sunt: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27.05.2013 (f.d.13-16), procesul-verbal de ridicare a hainelor de la partea vătămată din 27.05.2013(f.d.22-24); raportul de expertiză medico-legală nr. 1313/D din 17.06.2013 (f.d.35-36).

Așadar, analizînd probatoriul administrat, Colegiul penal relevă că procurorul în susținerea acuzațiilor înaintate lui Moldovanu V. a adus doar declarațiile a 4 martori (Zosim L., Solod A., Nacu D. și Solod V.), care de altfel,

nu au fost prezenți în momentul conflictului și nu au văzut cine, unde, cu ce și câte lovituri i-a aplicat lui Zosim Oleg.

Prin urmare, rezultă că toate cele 4 persoane audiate în calitate de martori în cadrul cercetării judecătorești, au relatat că cunosc din spusele lui Zosim Oleg despre faptul că acesta a fost maltratat de Moldovanu Viorel.

La acest capitol Colegiul lărgit constată că acuzarea n-a adus în calitate de probe declarațiile cărorva **martori oculari**, or, prin rechizitoriu inculpatului i s-a incriminat "... *încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate,(...) în prezența mai multor persoane, a aplicat cu o bită mai multe lovituri lui Zosim Oleg (...)*"

În acest context instanța de recurs ține să menționeze că, unicul martor ocular care a fost identificat de organul de urmărire penală - Jordan Vasilii, care ar fi putut să aducă careva lumină în situația dată, nu a fost audiat în cadrul cercetării judecătorești, iar acuzatorul de stat a refuzat la proba cu martorul menționat (f.d.169). Or, la urmărirea penală martorul nominalizat a declarat, că în acea seară l-a văzut pe Oleg Zosim, care se certa cu proprietarul barului pe nume Viorel și îl numea cu cuvinte necenzurate pe ultimul, dar Viorel îi spunea să iasă din local. Nu a văzut ca aceștia să-și aplice lovituri unul altuia.

În aceste condiții Colegiul penal constată că, deși de către organul de urmărire penală și procuror a fost stabilit, faptul prezentei la Zosim Oleg a vătămării corporale ușoare sub formă de traumă cranio-cerebrală, faptul că această traumă a fost cauzată anume de Moldovanu Viorel în locul și circumstanțele indicate în rechizitoriu, acuzarea nu a probat-o prin probe pertinente, utile și veridice.

La acest capitol, Colegiul lărgit ține să menționeze că potrivit declarațiilor părții vătămate date în cadrul urmăririi penale, rezultă că **inculpatul i-a aplicat loviturile cu o bită în regiunea picioarelor, spatelui și capului în mijlocul localului.**

Însă, concluziile raportului de expertiză nr. 1313/D din 17.05.2013 și conținutul procesului-verbal de cercetare la fața locului din 27.05.2013, nu confirmă declarațiile părții vătămate, dar din potrivă vin în contradicție cu cele relatate de Zosim Oleg.

Așadar, în cazul în care Moldovanu V. i-ar fi aplicat lovituri cu "bita" în regiunea spatelui și picioarelor (după cum afirmă Zosim O.), pe suprafața

corpului părții vătămate în locurile indicate de acesta, ar fi rămas careva urme (escoriații, vânătăi, echimoze), pe când conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 1313/D din 17 iunie 2013, la partea vătămată s-a depistat doar traumă cranio-cerebrală, alte careva vătămări sau leziuni la Zosim Oleg nu au fost localizate (f.d.35-36).

În continuare Colegiul penal relevă și faptul că, Moldovanu Viorel atît la urmărirea penală cît și în cadrul cercetării judecătorești nu a recunoscut vina declarînd că "într-o noapte în timp ce mă aflam în local în calitate de barmen a intrat o persoană pe nume Oleg, care era într-o stare de ebrietate avansată și ținea în mîină un bacal de bere și *încerca să intre în local*. Văzîndu-l și știind că este un tip care face numai probleme, i-am ieșit în întîmpinare și l-am dat afară încuindu-i poarta în față. Atunci el a început să mă înjure (...) În timpul cînd eu mă certam cu Oleg s-a apropiat un băiat pe nume Vasile, care m-a rugat să-i dau drumul înăuntru (...) Cînd i-am dat drumul lui Vasile, Oleg a vrut să intre cu forța, eu am dovedit să încui poarta. *Oleg în local nu s-a aflat, el a intrat vre-o doi pași de la ușa de la intrare, la care eu l-am scos afară*" (f.d.48).

Analizînd declarațiile părții vătămate și cele ale inculpatului în coroborare cu procesul verbal de cercetare la fața locului din 27.05.2013 (f.d.13-15) Colegiul constată că, declarațiile ultimului sunt prioritare, or în cadrul efectuării acestei măsuri operative de investigare potrivit actului nominalizat pe podeaua din barul "Camelot", s-a depistat "*lîngă ușa din termopan din interiorul barului la distanța de 3 cm. o urmă de culoare brună, posibil lăsată de încălțăminte(...), lîngă ușorul ușii la distanța de 2 cm. și 30 cm. cîte o picătură de culoare brună cenușie. Pe podea între ușile din termopan și cea metalică - 2 picături sub formă de cerc de culoare roșie. Spre ieșire din local spre stradă - 11 picături de culoare roșii-cenușii sub formă de cărărușă.*"

Prin urmare, ținînd cont de faptul că această măsură operativă de investigare a avut loc la 27 mai 2013 ora 07¹⁵ adică doar după 4 ore după presupusa maltratare a părții vătămate în mijlocul sălii (după cum afirmă Zosim O.) este inexplicabil faptul de ce nu au fost depistate careva urme de sînge anume în locul unde indică victima că a fost maltratat și unde după cum susține acesta a căzut jos și și-a pierdut cunoștința.

În același timp, instanța de recurs remarcă și faptul că potrivit învinuirii lui Moldovanu Viorel i s-a incriminat "a aplicat cu o *"bită"*, mai multe lovituri lui Zosim Oleg".

La acest capitol Colegiul la fel remarcă faptul că acuzatorul de stat nu a prezentat nici o probă în acest sens, care ar confirma că părții vătămate i-au fost cauzate vătămarile corporale cu careva obiecte cum ar fi "bita", or fiind efectuată percheziția atât în incinta barului "Camelot" cât și la domiciliul inculpatului un astfel de obiect nu a fost depistat(f.d.63,68-69).

Prin urmare, în speță nu a fost confirmat faptul că inculpatul i-a aplicat părții vătămate careva lovituri cu un obiect ca "bita", ba mai mult, nu s-a confirmat în general prezența în mâinile acestuia a unui asemenea obiect. Despre existența "bitei" vorbește doar partea vătămată, alte careva probe pertinente de către acuzare nu au fost prezentate.

Un alt argument invocat de apărare este acela că instanțele de fond și de apel pripit și neîntemeiat au concluzionat că în procesul-verbal de cercetare la fața locului și în procesul-verbal de examinare a obiectului din 27 mai 2015, este vorba de **"urme de sânge"**.

La acest capitol Colegiul, analizând minuțios materialele cauzei constată că argumentele invocate de apărare în acest sens sunt întemeiate din următoarele considerente. Reieșind din mențiunile făcute în procesul-verbal de cercetare la fața locului și în procesul-verbal de examinare a obiectului din 27.05.2015 s-a stabilit că, în ambele acte este menționat: în primul *"urme de culoare brună"*, *"picătură de culoare brună-cenușie"*, și respectiv în al doilea act *"picături de culoare brună - cenușie"* și *"urme de culoare brune-cenușii"*. Așadar, Colegiul constată că în materialele cauzei atât la etapa urmăririi penale cât și cadrul cercetării judecătorești nu a fost dispusă efectuarea unei expertize, care ar fi permis instanțelor ierarhic inferioare de a conchide că, urmele de culoare brune cenușii depistate în barul "Camelot" și cele de pe hainele ridicate de la partea vătămată - sunt urme de sânge, sau aceste urme sunt identice după componență. În acest context instanța de recurs remarcă că, chiar și în cazul în care, să admitem că urmele brune-cenușii depistate la intrarea în barul "Camelot" sunt urme de sânge, la materialele cauzei nu există nici o probă (raport de constatare tehnico științific, raport de expertiză, etc.) care ar confirma că aceste urme de sânge sunt identice după componența biochimică

cu sîngele lui Zosim O., or, barul "Camelot" fiind un local public este zilnic vizitat de un număr mare de persoane.

Tot aici Colegiul penal menționează că reieșind din declarațiile martorilor Solod A., Nacu D. și Solod V. rezultă că ei împreună cu Zosim O. au servit băuturi alcoolice la etajul 10 al blocului locativ din str. Voluntarilor, nr. 16/1, pînă la aproximativ la orele 02⁰⁰-02¹⁵, după care ultimul fiind în stare de ebrietate avansată a fost condus pînă la ascensor. Conform rechizitoriului Moldovanu Viorel a fost învinuit de faptul că "...la 26 mai 2013 ora 03⁰⁰ în incinta barului "Camelot" situat în str. Voluntarilor nr. 15/A, cu o bită i-a aplicat lovituri lui Zosim Oleg..." Astfel, instanța de recurs atestă că atît organul de urmărire penală cît și instanțele de fond nu au constatat ce a urmat după ce Zosim O. s-a despărțit cu Solod A., Solod V. și Nacu D. la ora 02⁰⁰ și pînă la ora 03⁰⁰, cînd acesta a venit în barul "Camelot" ținînd cont de faptul că de la blocul locativ în care partea vătămată a servit băuturi alcoolice și pînă la presupusul loc al maltratării este o distanță de 200-300 m.

Prin urmare, Colegiul constată că în speță nu au fost verificate și alte versiuni, or Zosim Oleg fiind în stare de ebrietate avansată putea să fie implicat și în alte conflicte, cu alte persoane nestabilite, în perioada cuprinsă între ora 02⁰⁰ și 03⁰⁰.

La acest capitol Colegiul penal reține și declarațiile martorului Solod Vitali, date în cadrul ședinței instanței de fond, unde acesta a relatat "*Zosim Oleg a spus că l-a bătut sau Moldovanu Viorel, el nu ținea minte ce s-a întîmplat. A spus că sau l-a bătut în bar, sau lîngă bar, nu ține minte*", (f.d.175-verso).

Luînd în considerație declarațiile acestui martor, Colegiul relevă că instanțele de fond neîntemeiat și-au bazat concluziile privind vinovăția lui Moldovanu Viorel, doar pe depozițiile părții vătămate, în lipsa altor probe concludente, deoarece declarațiile date de Zosim Oleg la urmărirea penală sunt contradictorii și imprecise. Așadar, Zosim O. a declarat "*am intrat în barul "Camelot" venind din curtea casei unde m-am odihnit împreună cu vecinii Solod Vitali și Crețu Nicolae*", declarații care nu corespund realității, acesta indicînd greșit atît locul unde a consumat băuturile alcoolice cît și cercul de persoane cu care în acea seară s-a odihnit. Astfel, în realitate Zosim Oleg a consumat

băuturile alcoolice cu totul în alt loc (scara etajului 10 al blocului locativ din str. Voluntarilor 16/1) și în compania altor persoane (Solod Alexei și Nacu Daniel).

Generalizând cele menționate mai sus Colegiul penal relevă că, deși instanțele de fond și apel au constatat că a fost săvârșită o faptă prejudiciabilă - și anume cauzarea lui Zosim Oleg a leziunilor corporale ușoare, probele care au fost prezentate în susținerea acușării enunțate la pct. 8 al prezentei decizii, sunt insuficiente pentru a demonstra săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (3) Cod penal – huliganismul agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății, de către inculpatul Moldovanu Viorel.

În final, pornind de la relevanțele dispozițiilor art. 93 alin. (1) Cod penal, instanța de recurs enunță, că probele sunt elementele de fapt dobândite în modul stabilit de Codul de procedură penală, care servesc inclusiv la identificarea făptuitorului.

Prin sarcina probației (*onus probanti*), se înțelege obligația procesuală ce revine participanților la procesul penal de a dovedi împrejurările care formează obiectul probației și, ținând cont de prevederile art. 8 alin.(2) Cod de procedură penală, Colegiul conchide că, sarcina de a proba, revine întotdeauna celui care acușă (organului de urmărire penală, procurorului), care sunt obligați să colecteze suficiente probe pentru dovedirea vinovăției persoanei.

În consecință Colegiul penal lărgit ținând cont de prevederile art. 8 și 389 alin. (1) Cod de procedură penală, deduce că pentru a proba învinuirile în săvârșirea de către Moldovanu Viorel a infracțiunii incriminate acușarea a prezentat doar declarațiile părții vătămate, care sunt contradictorii, astfel că, în prezența acestor circumstanțe, instanța de recurs conchide că nu există careva suport de fapt și de drept pentru condamnarea lui Moldovanu Viorel, de aceea consideră necesar să admită recursul declarat și să caseze total sentința primei instanțe și decizia instanței de apel, cu achitarea acestuia de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Colțov Angela în numele inculpatului Moldovanu Viorel, casează total sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 30 septembrie 2014 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 februarie 2015, și dispune achitarea lui *Moldovanu Viorel Gheorghe* de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 30 iulie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Ghenadie Nicolaev

Nadejda Toma